

РЕШЕНИЕ

№ 1017

гр. София, 18.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 21.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **3940** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Н. Л. Г., чрез адв. Й. Ш. от САК, против Решение № 2153-21-62/25.03.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е отхвърлена жалбата му с вх. № 1012-21-2006/11.11.2019 г. срещу Разпореждане № [ЕГН]/243 от 28.06.2019 г. на длъжностно лице по пенсионното осигуряване.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправни разпоредби и при несъответствие с целта на закона. Твърди се, че неправилно административният орган не е приел представените УП-3 № 3/18.03.2000 г. и УП-2 № 4/18.03.2000 г., издадени от осигурителя „Про-Н. Г.“ ДЗЗД. Поддържа се, че значение имали единствено удостоверяваните обстоятелства – наличието на осигурителен стаж, неговата продължителност и тяхната достоверност, а не датата на издаване на образците. Поддържа се, че тези обстоятелства били установени и чрез надлежно оформена трудова книжка изх. № 25/1975 г., данъчна декларация по чл. 41 ЗОДФЛ за 1999 г., служебна бележка изх. № 2/18.03.2000 г. за длъжността и получения доход. Твърди се, че избирателно административният орган е обсъдил само образците УП-2 и УП-3, вместо всички представени доказателства в тяхната съвкупност. Безспорно от доказателствата се установявали както размера на осигурителния стаж, така и този на осигурителния доход. Жалбоподателят е

несъгласен с доводите на органа, с които не е зачел стажа при този осигурител, поради факта, че дружеството е създадено на 19.07.1999 г., т.е. 4 дни след като жалбоподателят е бил назначен за изпълнителен директор. Поддържа се, че разликата от 4 дни се дължала на практиката първо да се назначи управителя, за да бъде той лицето, на което се възлага предприемане на действия по съответната регистрация на дружеството. От друга страна, вместо да не зачете периода от 4 дни, НОИ не бил зачетен целия осигурителен стаж в „Про-Н. Г.“ ДЗЗД. Изразено е несъгласие стажа да не се приема поради обективната невъзможност да се установи къде се съхраняват разплащателните ведомости и другите документи на осигурителя и да се извърши проверка на издадените УП-3 и УП-2 от 18.03.2000 г. Неправилно не бил зачетен осигурителния стаж при осигурителя „Р. 2000“ (правоприемник на [фирма]) за периода м.06.1997 г. до м.01.1990 г., тъй като липсвали данни за жалбоподателя. Неправилно пенсионният орган е вменил във вина на доверителя неизпълнението на правоприемник на осигурителя, при наличие на официален документ, какъвто била представената трудова книжка. Неправилно и необосновано не били обсъдени нито трудовата книжка, нито другите представени документи, удостоверяващи фактът на осигурителния стаж на жалбоподателя, неговата продължителност и размера на осигурителния доход. Изразено е и несъгласие с незачитането на стажа при осигурителя [фирма], тъй като осигурителния доход за периода 01.04.1992 г. до 30.06.1996 г. общо в размер на 428 860 лева, а посоченият размер надхвърлял размера на средната работна заплата за страната. Изразено е несъгласие с доводите на органа, че от април 2019 г. изпълнителния директор на [фирма] Н. Б. бил в ареста, поради което органът бил в обективна невъзможност да установи достоверността на издадените удостоверения. По отношение стажа в [фирма] жалбоподателят твърди, че не са обсъдени представените доказателства удостоверяващи полагането му и неговата продължителност. Искане се отмяна на оспореното решение. Претендира се присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от процесуалния си представител, който дава подробно становище по основателността на жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – Директор на ТП на НОИ С. – град, в съдебно заседание е представляван от юрисконсулт. В депозирано писмено становище и чрез процесуалния си представител ответникът оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена, а решението потвърдено. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Административен съд София-град, след като се запозна със становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Н. Л. Г. е подал Заявление за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване вх № 2112-21-482/05.02.2019 /л. 18 от делото/. Към него са били представени изискуемите документи за осигурителен стаж, съгласно чл. 3 НПОС, за преценка правото на пенсията, а именно: Трудова книжка № 25/07.02.1975 г., издадена от „ГТП Н.“ С./л.83 и сл. от делото/; трудова книжка № 102/01.11.2005 г., издадена от „Профилактика, рехабилитация и отдих“ С. /л. 93 и сл. от делото/; осигурителна книжка № [ЕГН]/31.03.1999 г. /л. 34 и сл. от делото/; Осигурителна книжка № [ЕГН] от 27.10.2000 г., с отбелязана дата на възникване на осигуряването 02.02.2000 г. /л. 38 и сл. от делото/; Военно отчетна книжка № 059565/30.09.1972 г.; УП-3 №8/ от 13.03.2012 г.; УП-3 от 18.03.2000 г.;

УП-3/28..08.2013 г.; три броя ведомости – оригинал; писмо до Министерство на промишлеността; служебна бележка за доходи за 1998 г.; справка за доходи за м. Януари 1999 г.; справка за доходи; служебна бележка за сумата на облагане. Приложени са също така удостоверение УП-2 № 4 от 18.03.2000 г. издадено от „ПРО-Н. Г.“; удостоверение УП-2/28.03.2013 г., издадено от [фирма]; удостоверение УП-2 № 7 от 12.03.2014 г., издадено от [фирма] и ксерокопие на експертно решение № 3798 от заседание № 204, 13.12.2018 г.

По повод подаденото заявление и въз основа на представените документи е била извършена преценка за правото на пенсия на жалбоподателя и е било постановено Разпореждане № [ЕГН]/2 от 13.02.2019 г. /л.80/, с което на основание чл. 74, ал. 1 КСО на жалбоподателя е отпусната пенсия за инвалидност поради общо заболяване в минимален размер, до определяне на действителния ѝ размер по КСО, с начална дата на пенсията – 13.12.2018 г. при зачетен осигурителен стаж от трета категория в размер на 34 години, 08 месеца и 29 дни и навършена възраст към датата на подаденото заявление – 63 години и 11 месеца.

С Разпореждане №[ЕГН]/243/28.06.2019 г. /л. 102/ е поправено разпореждането от 13.02.2019 г. относно вярната продължителност на осигурителния стаж до датата на инвалидизиране /13.12.2018 г./ - 30 г. 09 м. и 15 дни; определена е, считано от 13.12.2018 г., лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване в размер на 176,46 лв.; определена е, считано от 01.07.2019 г., лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване в размер на 186,52 лв; отказано е изменението на личната пенсия поради общо заболяване в действителен размер.

Срещу така издаденото разпореждане е подадена жалба пред директора на ТП на НОИ С.-град /л.108/, който с Решение № 2153-21-62/25.03.2020 г. я е отхвърлил и е потвърдил обжалваното разпореждане.

В Решението е посочено, че при извършена проверка на представените документи, за извършване на преценка за правото на пенсия е установено, че към Трудова книжка № 25/07.02.1975 г., издадена от ГРТП Н.“ - С., в която е заверен осигурителен стаж за периода 26.03.1997 г. до 12.01.1999 г., като за посочения период нямало представен образец УП-2 за осигурителен доход на лицето. Установено е, че в УП-2 № 25/28.08.2013 г., издадено от [фирма], удостоверение УП-3 № 3/18.03.2000 г., и удостоверение УП-2№ 4/18.03.2000 г., издадени от осигурителя „Про-Н. Г.“ ДЗЗД, е използван формуляр на образец УП-3 и УП-2, в които фигурира графа „часове“. Тъй като изчисляването на стажа и в часове и включването им като реквизит в образците е направено след допълнението на чл.9, ал. 1 КСО, обн. ДВ, бр.112/2004 г. и изменението и допълнението на чл. 38 НПОС, обн. ДВ, бр. 24/2005 г., в сила от 01.01.2005 г., поради което е прието, че наличието на графа „часове“ в образци, издадени на 18.03.2000 г. е изключено, като е прието, че образците са антидатирани.

За изясняване на обстоятелства по заявлението от дирекция „Пенсии“ на НОИ С.-град е изпратено писмо с изх. № 2112-21-482#1/13.02.2019 г. до дирекция „Краткосрочни плащания и контрол“ с искане да бъде извършена проверка по разходите на ДОО от контролните органи във фирма [фирма] и „Про-Н. Г.“ ДЗЗД.

За резултатите от проверката на „Про-Н. Г.“ ДЗЗД е съставен Констативен протокол № КП-5-21-00541137/21.03.2019 г., като е посочено, че при извършена проверка в ИС на НОИ в РОЛ е установено, че за периода 01.07.1999 г. до 28.02.2000 г. за лицето Н. Г. няма деклариранни данни с декларация обр. № 1 за изплатени възнаграждения от осигурителя „Про-Н. Г.“ ДЗЗД. От данните в регистър „Приходи“ било установено, че

от осигурителя има постъпили осигурителни вноски само за периода м.07.1999 г. – м.12.1999 г. Било посочено също така, че контролните органи били в обективна невъзможност да установят къде се съхраняват разплащателните ведомости и другите документи на осигурителя и да извършат проверка за коректността на издадените Удостоверение обр. УП-3 №3/18.03.2000 г. и Удостоверение обр. УП-2 № 4/18.03.2000 г., както и за отразения в ТК № 25/07.02.1975 г. осигурителен стаж на жалбоподателя за периода 15.07.1999 г. до 02.02.2000 г., положен като изпълнителен директор на консорциум.

Било е установено, че от отразеното удостоверение УП-3 № 3/18.03.2000 г. и удостоверение обр. УП-2 № 4/18.03.2000 г. за жалбоподателя е посочен осигурителен стаж при осигурителя „Про-Н. Г.“ ДЗЗД за периода 15.07.1999 г. до 01.02.2000 г., докато видно от отразеното в Констативен протокол № КП-5-21-00541137/21.03.2019 г., съгласно данните в информационната система на НОИ осигурителят е дружество, създадено на 19.07.1999г. т.е. 4 дни след като жалбоподателят е бил назначен за изпълнителен директор.

Установено е, че при проверка на разходите на ДОО от контролните органи при осигурителя „Профилактика, рехабилитация и отдих“ ЕАД, резултатите от която са обективирани в Констативен протокол № КП-5-21-00548058/04.04.2019 г., като е посочено, че съобразно писмени обяснения от прокуриста на дружеството, че считано от 22.02.2000 г. ДЗЗД „Про-Н. Г.“ е прекратено с решение на съдружниците. С решението е било прието управляващият съдружник Н. Г. да предаде на ПРО ЕАД – клон Б. счетоводни документи, подлежащи на съхранение по чл. 45 ЗСч/отм./ . Документите на ПРО ЕАД – клон Б. са предадени на ПРО – клон Б., но при направена проверка в ПРО – клон Б. е установено, че не е изпълнено решението на съдружниците и счетоводните документи не са предадени за съхранение, поради което органите са били в обективна невъзможност да извършат проверка по разходите на ДОО на „Про-Н. Г.“ ДЗЗД.

Посочено е, че при извършена проверка по разходите по ДОО за осигурителя [фирма], е установено, че с приемо-предавателен протокол № 293/17.08.2007 г. е извършена приемо-предавателна процедура за съхранение на разплащателни ведомости и трудовоправни документи от осигурителя „Р. 2000“, правоприменик на [фирма], а в приетата документация липсвали данни за жалбоподателя за периода от м.06.1997 г. до м.01.1999 г.

По отношение осигурителния доход на лицето за периода от 01.04.1992 г до 30.06.1996 г., общо в размер на 428 860,43 лв., за който е представено УП – 2 №25/28.08.2013 г., издадено от осигурителя [фирма], в решението е посочено, че същият значително надхвърлял размера на средната заплата за страната, поради което е поискано извършване на проверка за разходите на ДОО за този период. Установено е, че [фирма] е с изпълнителен директор [фирма], чийто изпълнителен директор е Н. Б., като от м.април 2019 г. бил оставен за постоянно в ареста, поради което органите са били в обективна невъзможност да извършат проверка по разходите на ДОО на дружеството. И да удостоверят достоверността на отразения осигурителен доход.

За периода 23.06.1997 г. до 12.01.1999 г., при осигурител [фирма] жалбоподателят не фигурирал измежду лицата, които са работили в предприятието, поради което отразеният осигурителен стаж не е зачетен.

За периода 15.07.1999 г. до 01.02.2000 г., през който осигурителният стаж е при

осигурител :Про-Н. Г.“ ДЗЗД, предвид липсата на декларираните данни с декларация образец № 1 за изплатени възнаграждения, както и поради невъзможността да бъде извършена проверка, в решението е прието, че осигурителният стаж правилно не е бил зачетен.

Решението е връчено на жалбоподателя на 15.04.2020 г., видно от приложеното на л. 183 известие за доставяне.

При така установената фактическа обстановка, Съдът намира жалбата на Н. Л. Г., срещу Решение № 2153-21-62/25.03.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град за основателна, поради следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК Съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „а“ разпорежданията за отказ или за неправилно определяне или изменение и за прекратяване на пенсиите, добавките и компенсациите към тях се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Предвид гореизложеното и с оглед представената Заповед № 1712/17.08.2015 г. на управителя на НОИ /л. 194/, съдът намира, че процесното решение на директора на ТП на НОИ С.-град е издадено от компетентен орган. Спазено е изискването за форма, като са изложени в достатъчна степен мотивите на органа, обусловили отхвърлянето на подадената пред него жалба. Видно от приложената Заповед № 1015-21-247/04.12.2018 г. /л.193/, потвърденото от директора на ТП на НОИ С.-град разпореждане също е издадено от компетентен орган, при спазване изискването за форма и посочване на фактическите и правни основания за издаването му.

Спорът в случая се свежда до това, дали правилно не е зачетен осигурителният стаж и доход при осигурителите [фирма], „ГТП Н.“ С. [фирма], „Про-Н. Г.“ ДЗЗД и [фирма], като съдът намира, че решението е издадено при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Видно от приложения опис на осигурителния стаж на жалбоподателя, за периода 01.02.1999 г. до 14.07.1999 г., са зачетени 00 г., 05м. и 14 дни. За този период жалбоподателят е бил без трудово правоотношение, като се твърди, че през периода е бил член на Съвета на директорите на [фирма], съгласно сключен договор за управление от 01.10.1997 г. За установяване на осигурителния стаж и доход при този осигурител, жалбоподателят е представил пред административния орган Удостоверение УП-2 изх. № 7/12.03.2014 г., служебна бележка изх. № 920031/21.01.2000 г. и удостоверение изх. № 920031/21.01.2000 г. /л. 176 – 178 от делото/. За периода 01.07.1999 г. до 30.09.1999 г., на жалбоподателя не е зачетен осигурителен стаж – нито в справка от РОЛ, нито в решението се коментира този период.

С жалбата по административен ред /л. 108/, с която е оспорено разпореждането, изменящо разпореждането, с което е отпусната пенсията за инвалидност поради общо заболяване, по отношение зачетения осигурителен стаж, жалбоподателят изрично е поискал същия да бъде зачетен, като е представил посочените по-горе документи.

В Решението на директора на ТП на НОИ С.-град, както и в потвърденото с него

разпореждане липсват фактически и правни основания за посочените периоди. От една страна стажът за периода 01.02.1999 г. до 14.07.1999 г., е зачетен в размер на 00 г., 05м. и 14 дни, но от решението не става ясно дали и какъв е размера на зачетения осигурителен доход, съобразно приложеното удостоверение обр. УП-2 изх. № 7 от 12.03.2014 г. /л. 176/. От друга страна, периода 01.07.1999 г. до 30.09.1999 г., за който жалбоподателят твърди, че е упражнявал дейност като член на съвета на директорите на осигурителя въз основа на договор за управление, липсват каквито и да било фактически и правни изводи, както в решението, така и в потвърденото с него разпореждане. От решението не става ясно защо този период не е зачетен, нито какъв е размера на осигурителния доход за периода 01.02.1999 г. до 14.07.1999 г.

Съдът намира, че при издаване на решението е допуснато нарушение на чл. 35 АПК, според който индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. В жалбата си срещу разпореждането жалбоподателят изрично е възразил срещу незначитането на осигурителния стаж и доход за периода 01.02.1999 г. до 14.07.1999 г. и 01.07.1999 г. до 30.09.1999 г., като е представил доказателства в подкрепа на тезата си, но те не са обсъдени от административния орган. В решението липсват фактически и правни изводи по отношение на осигурителния стаж и доход на жалбоподателя за тези периоди. Съдът намира, че с това е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като органът не е изяснил в пълнота фактите и обстоятелствата от значение за случая, въпреки изричното възражение в тази насока, и не е обсъдил обясненията и възраженията, направени с жалбата по административен ред. Предвид факта, че липсва произнасяне на органа по отношение на тези факти и обстоятелства, съдът намира за недопустимо за пръв път в съдебно заседание да се установяват тези факти.

Това мотивира съдът да отмени процесното решение и да върне делото като преписка на директора на ТП на НОИ С. – град, за ново произнасяне, при което следва да бъдат разгледани в пълнота представените от жалбоподателя доказателства и да бъдат обсъдени направените възражения.

Предвид изхода на делото, искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на адвокатско възнаграждение следва да бъде уважено за сумата от 350 лева съобразно представения списък /л. 353/.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, Съдът

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ по жалба на Н. Л. Г. от [населено място] , Решение № 2153-21-62/25.03.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е отхвърлена жалбата му с вх. № 1012-21-2006/11.11.2019 г. срещу Разпореждане № [ЕГН]/243 от 28.06.2019 г. на длъжностно лице по пенсионното осигуряване

ВРЪЩА преписката на Директора на ТП на НОИ С. – град, за ново произнасяне, при което следва да бъдат разгледани в пълнота представените от жалбоподателя доказателства и да бъдат обсъдени направените възражения

ОСЪЖДА Национален осигурителен институт да заплати на Н. Л. Г. от [населено място] сума в размер на 350 лв., представляваща сторени по делото разноски.

СЪДИЯ: